

ΣΤΙΣ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, τη Δευτέρα, είναι η Εθνική Ημέρα της Αυστραλίας. Η Επέτειος εγκατάστασης των Ευρωπαίων στη μακρινή νέα ήπειρο. Στις 26 Ιανουαρίου του 1788, ο κάπτεν Άρθουρ Φίλιπς αποβιβάστηκε στο τότε λιμάνι του Σύδνεϊ και διακήρυξε την κατάκτηση του χώρου που ο Τζέιμς Κουκ είχε ονομάσει Νέα Νότιος Ουαλία. Ο εορτασμός όμως των γενεθλίων της Αυστραλίας, της ημέρας εγκατάστασης των λευκών στην ήπειρο, δεν έχει την ίδια εθνική ανταπόκριση από τις οργανώσεις των ιθαγενών της ηπείρου, των Αμπορίτζιנים. Το σίγουρο είναι ότι οι ιθαγενείς μάλλον θα μοιρολογήσουν αντί να γιορτάσουν μαζί με τους υπόλοιπους Αυστραλούς πολίτες. Δεν έχουν κανένα λόγο να γιορτάζουν την ημέρα που έφτασε στο Sydney Cove το καράβι του περιβόητου Κάπτεν Κουκ και ξεκίνησε η μεγάλη αιματοχυσία και ο αργός θάνατος της φυλής τους. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Κοινοπολιτειακού φυλλαδίου για τους ιθαγενείς στη Νέα Νότια Ουαλία, μόνο εβδομήντα χιλιάδες περίπου άτομα στη ΝΝΟ παλεύουν να κρατήσουν την ταυτότητά τους. Τόσος περίπου υπολογίζεται ο αριθμός των Αμπορίτζιנים –των πραγματικών Αυστραλών –που κατοικούν στην πολιτεία μας. Ενώ πριν εξήντα χιλιάδες χρόνια Ένα Εκατομμύριο Αμπορίτζιנים άφηναν την ταυτότητά τους πάνω στους βράχους της Νέας Νότιας Ουαλίας.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ της ντροπής άρχισε από το 1788 όταν ο πρώτος λευκός πάτησε το πόδι του στο Port Jackson, ο πληθυσμός των γηγενών συρρικνώθηκε και σήμερα αποτελεί μειοψηφία στη γη του. Η τακτική των πρώτων εποίκων βασίστηκε στο αξίωμα ότι αυτή η γη που καταπάτησαν δεν ανήκε σε κανένα, δηλαδή ήταν Terra Nullius. Παρά το γεγονός ότι η πρώτη επαφή των αποίκων με τους ιθαγενείς ήταν φιλική, στη συνέχεια οι απαιτήσεις των λευκών για περισσότερα εδάφη και η αδυναμία τους να αντιλη-

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

φθούν τη σχέση των Αμπορίτζιנים με τη γη και το περιβάλλον, τη θρησκεία και την πολυσύνθετη κοινωνική τους οργάνωση, άρχισαν οι διαμάχες με τα αιματηρά αποτελέσματα. Ο κάπτεν Φίλιπ δεν κατάλαβε ότι ο αριθμός των επεισοδίων θα αυξανόταν και ο λόγος ήταν πολύ απλός. Η ίδια η παρουσία των λευκών, που ας μη γελοιομαστούμε, δεν πρόσφερε τίποτε στους ιθαγενείς, ήταν η αιτία. Οι λευκοί προς το παρόν σκότωναν τους Αμπορίτζιנים όχι μόνο με τα όπλα αλλά και με τις άγνωστες

και να τα εκπαιδεύουν δήθεν τα μεν κορίτσια για οικιακές βοηθούς, τα δε αγόρια για βοηθούς στις φάρμες. Και λέμε δήθεν, γιατί η εκπαίδευση ήταν πρόφαση. Στην ουσία επρόκειτο για δουλεμπόριο. Το 1940 η νομοθεσία των λευκών υπαγορεύει το σταδιακό κλείσιμο των στρατοπέδων και των λεγόμενων «εκπαιδευτηρίων» και μέσα βίας μεταφέρει έναν μεγάλο αριθμό μαύρων Αυστραλών στις πόλεις. Τι γίνεται όμως με τους Αμπορίτζιנים που κατοικούν χιλιάδες χρόνια

αλλά και από το οινόπνευμα που δεν πρέπει να ξεχνάμε δεν υπήρχε πριν την εμφάνιση των πρώτων λευκών σε αυτή την ήπειρο. Τα όσα συμβαίνουν σήμερα στην κοινωνία των Αυτοχθόνων είναι να ντρέπεται κανείς. Τους έχουμε περιορίσει στην έρημο, τους πληρώνουμε τα κυβερνητικά επιδόματα που δικαιούνται και τους αφήνουμε να πεθάνουν από αλκοολισμό και ανία. Χωρίς ιατρική περίθαλψη, χωρίς παιδεία, χωρίς ψυχολογική στήριξη, χωρίς προγράμματα τεχνικής κατάρτισης και χωρίς απασχόληση, οι Αυτόχθονες καταλήγουν στο αλκοόλ και την αναπόφευκτη συνέπειά του, τη βίαιη συμπεριφορά. Και η τραγωδία των Αυτοχθόνων θα συνεχίζεται επ'άριστον αν οι λευκοί δεν προσφέρουν ουσιαστική βοήθεια για να ξαναβρούν οι Αυτόχθονες τη χαμένη αξιοπρέπειά τους και το δικαίωμα στη ζωή, χωρίς πατερναλιστικές πολιτικές και την ελεημοσύνη θρησκευτικών και φιλανθρωπικών οργανισμών. Ας ελπίσουμε ότι η διεθνής εικόνα της Αυστραλίας σαν πολυπολιτιστικής χώρας που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διαφορετικότητα του καθένα μας, δε θα συνεχίσει να αμαυρώνεται από την εγκατάλειψη των ιθαγενών, την ανεπαρκή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τους «μαύρους» θανάτους στην αιχμαλωσία και την αντίληψη ορισμένων νοσταλγών μιας αποικιοκρατικής εποχής που έχει παρέλθει. Τότε η 26η Ιανουαρίου ίσως πάψει να είναι η επέτειος της εισβολής των λευκών και γίνει πραγματικά η AUSTRALIA DAY.

ΑΠΟΛΕΚΤΗ όμως μέρα εθνικού εορτασμού και εθνικής ομοψυχίας είναι για τους λευκούς Αυστραλούς η 26η Ιανουαρίου. Τα τελευταία 60 χρόνια, η ιστορία της Αυστραλίας έχει αλλάξει σημαντικά με την εισροή του ζωογόνου μεταναστευτικού αίματος και βρίσκεται σήμερα στην περίοπτη θέση ώστε να αναγνωρίζεται σαν ένα μεγάλο Έθνος της Γης και εμείς είμαστε οι περήφανοι κατοικοί της.
Χρόνια Πολλά Αυστραλία!

Ημέρα της «Άσπρης» Αυστραλίας

αρρώστιες. Μέσα στα πρώτα δυο χρόνια ο πληθυσμός γύρω από το Port Jackson είχε αποδεκατιστεί. Στη συνέχεια κοινή και αποδεκτή τακτική της λευκής Αυστραλίας ήταν η δολοφονία εν ψυχρώ των ιθαγενών που δεν μπορούσαν όλοι να αποδεχτούν τη νέα πραγματικότητα. Δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις που σακιά με αλεύρι ή ζάχαρη ήταν δηλητηριασμένα με αρσενικό για να γίνει ακόμα πιο αποτελεσματικά και γρήγορα η εξόντωσή τους. Μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα, ο πληθυσμός των Αμπορίτζιנים είχε περιοριστεί στο ελάχιστο από τις δολοφονίες, τις δηλητηριάσεις, τις αρρώστιες, την κοινωνική και πνευματική απομόνωση.

Η ΛΕΥΚΗ κυριαρχία έσπασε το ρεκόρ της απανθρωπιάς όταν το 1918 με «νόμο» έδινε το δικαίωμα στους λευκούς να αρπάζουν τα μαύρα κορίτσια και αγόρια από τους γονείς τους

στα «ιερά» τους μέρη και με κανέναν τρόπο δεν θέλουν να τα εγκαταλείψουν; Άλλη μια φορά οι ιθαγενείς είναι κυνηγημένοι. Τελικά το 1967 οι ιθαγενείς αποκτούν την Αυστραλιανή υπηκοότητα μέσω ενός δημοψηφίσματος που με ποσοστό 90% επιτρέπει την αλλαγή του Συντάγματος της Κοινοπολιτείας. Αλλαγή του Συντάγματος που έδωσε τη δυνατότητα στο σημερινό πρωθυπουργό αλλά και τον προκάτοχό του να ζητήσουν συγγνώμη –όπως όφειλαν –από τους μαύρους Αυστραλούς που αν θέλουμε να ακριβολογούμε είναι οι πραγματικοί Αυστραλοί. Ξεπλύνουμε όμως τη Ντροπή;

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στον 21ο αιώνα και ακόμα το αίτημα για καλύτερη ζωή και επιστροφή της γης στους πραγματικούς ιδιοκτήτες τους, είναι επίκαιρο. Ο μαύρος πληθυσμός της Αυστραλίας ακόμα μαστίζεται από την έλλειψη υγειονομικής περίθαλψης,

Νέα από την Ελληνική Κοινότητα του Batemans Bay και περιχώρων

Ο Ελληνισμός από το EUROBODALLA COAST μαζί με τον Ελληνισμό της Καμπέρας και του Σύδνεϊ εόρτασαν μαζί με τρεις διαφορετικές εκδηλώσεις. Τον ερχομό του νέου έτους 2009, την εορτή του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστή στην ομώνυμη εκκλησία του Β. Bay και την ημέρα των Φώτων την ευλογία των υδάτων με την ρίψη του Σταυρού.

Παραμονή Πρωτοχρονιάς στο κατάμεστο χωλ της Κοινότητας με μουσική, χορό, αρνιά, ψαρικά και πολλά άλλα εδέσματα καλωσορίσαμε την καινούρια χρονιά. Την ημέρα του Αγίου Ιωάννου, ο πατήρ Κωνσταντίνος Κωστάκος από τον Άγιο Δημήτριο Κουίμπιαν χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία μέσα σε πλήθος κόσμου. Μετά τη λειτουργία η Κοινότης καλωσόρισε το ποίμνιο με καφέ και γλυκά.

Την ημέρα του Σαββάτου 10-1-09 μετά τη Θεία Λειτουργία και το ποίμνιο μετέβησαν στην καθιερωμένη προβλήτα του Β. Bay όπου ερίφθη ο Σταυρός υπό τα βλέμματα του Ελληνισμού κι εκατοντάδων τουριστών. Τον Σταυρό ανέσυρε για δεύτερη συνεχή χρονιά ο νεαρός Κωστάκης Γιάνναρος. Μετά το τέ-

λος της εκδηλώσεως όλοι με λεωφορείο και ΙΧ επέστρεψαν στο χωλ της Κοινότητας για φαγητό με σουβλάκια, στρείδια, γαρίδες, σαλάτες και πατάτες ψημένες στο χωριάτικο φούρνο και τα καθιερωμένα γλυκά. Μετά την ευλογία του φαγητού ο πρόεδρος της Κοινότητας κύριος Ισίδωρος Πασχαλίδης ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους και μαζί με τον πατέρα Κωνσταντίνο εδώθησαν στον νεαρό Κωστάκη εκ μέρους της Αρχιεπισκοπής χρυσή καδένα και εκ μέρους της Κοινότητας χρυσός σταυρός και καδένα. Επίσης ο πρόεδρος ευχαρίστησε ιδιαίτερος τον πρόεδρο της ελληνικής Κοινότητας της Καμπέρας κ. Αι-

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Επάνω στο πλοίο Merinda δίπλα στην προβλήτα ο πάτερ Κωνσταντίνος ετοιμάζεται να ρίξει τον Σταυρό.
ΚΑΤΩ: Οι νεαροί λίγο πριν τη μεγάλη στιγμή για την ανάσυρση του Σταυρού.

μήλιο Κονιδάρη, τον πρόεδρο της Ελληνικής Λέσχης Καμπέρας κύριο Theo Δημάκο, την οικ. Σωτηρίας Liangio και John Liang Ju-

nior. Τους κ.κ. Μιχαήλ Κουμπαρίτσα και Χρίστο Βιζοβίτη δια την συνεχή προσφορά τους στην Κοινότητα χρηματικώς και ηθικώς. Κλείνοντας έγινε και η κλήρωση του λαχνού με πλούσια δώρα και με την ευχή όλων για ένα καινούριο χρόνο με υγεία, αγάπη και ειρήνη.

Δια το Διοικητικό Συμβούλιο
Παντελής Παράκοιλας